

גנזי המלך

קובץ שבועי בענייני יהדות מהוצאת **ארבע נוספות**

408

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 0732-776776 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

"וְהָיָה לָכֵם לְצִיצַת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ"

וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'

שתי מרכבות

מתוך דרשותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א

הקדושה שמה לא דר אף גוי אחד, שמה אין אף אבק מן גוי. הסימנים של הדברים והמעשים מן המרכבה הקדושה הם כי בולטים וניכרים נראים וגלויים בכל ישראליותם, ללא כל היכי תמצא של טעות.

קדושה, מובדלת בתכלית מן טומאה, קדושה ללא כל זכר של טומאה! שתי עיירות הן! שני שבילין להן! **ואיש המסתפק והשואל: "איה ה'חפץ חיים?"** איה הנביא? "סימן הוא כי איננו בעיר ישראלית, איננו אף על השביל של זו העיר, כי בעיר ישראלית כולם אהובים כולם גיבורים וכולם עושים עם תחילת הפתיחה ותיכף תכלית הקדושה וטהרה. הקב"ה צוה למשה לזרוז את ישראל, כי יכנסו בשביל של המרכבה הקדושה, שמה בטוחים יהיו כי לא יסורו ולא יטו ולא יטעו **והיא; מצות ציצית**, שהיא תכלית הכל ולכן **אמר: "וְזָכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת ה'"** ('במדבר' טו לט) (הרמב"ן) **'שקולה מצות ציצית כנגד כל המצוות כולן'** ('שבועות' כט) כי מקפת היא את האדם ושומרת אותו בכל, שמה של המצוה הוראה על עיקר תכליתה; **'ציצית כמו; "מציץ מן החרפים"** ('ש"ה' ש' ב ט) (רש"י) **היינו; ריכוז הראיה להסתכל רק באחת ולא בשתיים.** **"וְרָאִיתֶם אֹתוֹ"** ('במדבר' טו לט) דייקא **כל כולו במרכבה הקדושה; תכלית דומה לים וים דומה לרקיע ורקיע דומה לכסא הכבוד** ('סוטה' יז).

"נלא תתורו אַחֲרַי לְבַבְכֶם נְאֻמְרֵי עֵינֵיכֶם" ('במדבר' טו לט) **וברש"י; המשך בעמ' 2 <<<**

כל ריח של קדושה, לא תורה לא יראה ולא כל מדה טובה ונכונה, עיר נכרית בתכלית ההיפוך!

בעונותינו; כיום הנה כל העולם ערבוביה אחת היא, ערבוביה גדולה ללא כל היכר והבדל בין קדושה לטומאה כשתסתכל הלא לא תמצא אף זוית אחת ללא ערבוביה, כשתבקש על מהות יהודית טהורה, **הלא תענה בכתפים נשואות:** "גם אנכי לא יודע איפה כזאת!" תפילה? גם בגויים להבדיל אלף הבדלות ישנם דברים שנקראים תפילה. רחמנות? גם בגויים לכאורה תמצאנה. כיום כל העולם קוראים בשם של חסד ורחמים, אבל אוי ואבוי ל"חֶסֶד לְאֲמִים" ('משלי' יד לד).

"מִי פִתְּחֶם וּמִי יוֹדֵעַ פֶּשֶׁר דְבָר" ('קהלת' ח א) להבחין ולידע טהרת הטוב על מתכונתו? טהרת טוב ישראלית? זוית של תורה עם התחלת למודך בה, תיכף הנך חש כי בתורת ישראל אתה. בתורה הנך רואה תיכף כי אין בה אף חוט דק מן הדק של נכרים, תורה הינה ודאי עיירה ישראלית! **ועבודת האדם היא;** כי תעשה כן בכל מדה נכונה בולטת ניכרת בכל טהרתה וזכותה, שלא תהיה בה אף שמץ כל דהו, אף חוט דק מן הדק של נכריים.

צריכים לידע; כי בחסד של ישראל לאמיתו, אין בו אף מן הדומה דדומה מן חסד של נכרים, חסד של ישראל, רחמים של ישראל, מדה טובה של ישראל, כל מעשה של ישראל אין כל שייכות כל דהי עם נכריות. במרכבה

צריך האדם לשום לפניו ציור של שני שבילין המוליכין לשתי עיירות שונות; לעיירה אחת כל זריה יהודים ולעיירה אחרת כל זריה נכרים. בעיירות שלנו הנה הכל בערבוביה נכרים ויהודים כאחת וכשהנך מהלך ברחוב ופוגע באיש, הנך זקוק לשאול עליו יהודי הוא, או נכרי, כי ההבדלים ביניהם כהים מאד ועתה נקח לדוגמא שתי עיירות בארץ ישראל, עיר אשר אין בה אף גוי אחד.

נצייר לעצמנו; לו היתה עיר אשר דריה כולם בעלי 'חפץ חיים', או יותר מזה; עיר שכולה נביאים, כי תבוא בתוכה כי תסתובב ברחובותיה, לא יעלה על דעתך לשאול על שום איש מי הוא? כולם נביאים ובני נביאים הנך בטוח בזה ללא כל הסתכלות! ולעומתה, תקח עיר אחרת שכולה גוים ללא יהודי אחד, לכל צד שתפנה תדע מראש כי גוים הם, יהודי לא תפגוש שמה, שמה לא תשאל על אנשיה אם יהודים הם, הלא כולם ערביים! בכל העיר יהודי אחד לא ימצא שמה!

כדוגמא זאת עלינו להביט ולידע בענין קדושה וטומאה. קדושה וטומאה הפכיות הן, שתי מרכבות שונות הן, עיירות שונות הן. בצד הקדושה לא תמצא אף שמץ כל דהו מן הטומאה וכן להיפך בצד הטומאה, לשוא יהיה עמלך למצוא שמה שמץ כל דהו מן הקדושה. **מובדלות הן בתכלית; אחת;** כולה מדות טובות, כולה קדושה וטהרה. **ואחת;** היא להיפך, הכל משוקץ ומתועב, כולה חסם והשחתה, בה אין

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

>>> המשך מעמ' 1

'כמו; "מתור הארץ" (במדבר יג). הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסים לו את העבירות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות'. ראה והזהר להיותך נמצא כל כולך בעיירה הישראלית, אף הבטה קטנה מחוץ לעיר וכבר הינך בחוץ, כבר נכנסת בעיירה הגויית. עינים לך, הבט בעיירה הישראלית, הבט ב'תכלת' 'רקיע' 'כסא הכבוד'. מחשבה לך, חשוב וזכור בתורה ובמצוות, כל הגיוניך והרהוריך עטופים יהיו בהסתכלות התורה והמצוות. "פן יפתה לבבכם" (דברים יא טז) אף רק ב"תור הארץ".

במבט קטן להעירה הגויית אף אם אין מחשבתך לדור שם, כי אם ראייה בעלמא רק לתור ולראות מה שם? וכבר אתה זונה אחריה. "נסתם וצבנתם אלהים אחרים" (שם) מיד הוא מתדבק בע"ז מתדבק ועושה והמדמה שגם בעיירה הגויית ימצא לפעמים מן הטוב, טועה הוא. שם הכל רע, שם גם הטוב מקושר לשרש רע. האוחז גם בענף דק מן האילן, מחובר הוא לכל האילן ולא יסוף עד אחזו כולו. מחשבה אחת, מבט אחד, סותר, או בונה עולמות, מיד הוא מתדבק בכל המרכבה. "נלא תתורו" (במדבר טו לט) **כי; 'העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות'. לא תסור מהיות כל כולך בעיירה הישראלית! "למען תזכרו וצויתם את פל מצותי והייתם קדושים" (במדבר טו מ) ('דעת תורה')**

"נתשא פל העדה ויתנו את קולם ויכפו קעם פלילה שהוא" (במדבר יד א)

בילקוט שמעוני; 'ר"א בנו של ר' יוסי הגלילי אומר: "דברי נרנן כמתלהמים" (משלי יח) **כאדם שיש לו מת והוא צווה ובוכה, כך הם, כיון שבאו מתור הארץ עמדו ופיזרו עצמם בכל שבטי ישראל, כל אחד ואחד בתוך שבטו ומתנפל לתוך כל זוית של ביתו ובניו ובנותיו באים עליו והיו אומרים לו: "מה לך מרי"? ובעוד שהוא עושה עצמו נופל לפניהם, אומר להם: "אוי לי עליכם בני ובנותי וכלותי, היאך האמוריים עתידים לתעתע בכם? היאך הם עתידים לשלוט בכם? מי יוכל לראות פני אחד מהם"? מיד כולם גועין בבכיה בניהם ובנותיהם וכלותיהם, עד שהיו השכנות שומעות את הדבר אף הן היו בוכות, עד שהיתה משפחה למשפחה משמעת עד שהיה כל השבט בוכה וכן חברו מבכה שבטו וכן כל אחד ואחד, עד שנעשו ששים רבוא חבורה אחת וגעו ונתנו קול בכיתם למרום.**

מניין? ממה שקרינו; "נתשא פל העדה ויתנו את קולם" (ילקו"ש' במדבר' יג תשמג). אחרי זה כתוב הכתוב; "נפל משה ואהרן על פניהם לפני פל קהל עדת בני ישראל" (במדבר יד ה).

ויש להתבונן בתופעה זו; מטבע האדם להתפעל מבכי ומדמעות ואף של תינוק, כל אדם כשרואה דמעות זה מעורר ומרגש אותו, הרי דמעות זה לא דבר שמזוייפים, אלא זה עולה מעמקי הלב ומעיד על אמיתות הכאב והצער. בישיבה למשל כשתלמיד אחד מתרעם, כל שכן אם בוכה, כמה חלישות הדעת זה גורם למגיד שיעור שלו, למחנך שלו, כל שכן אם לא רק תלמיד אחד בוכה ומתמרמר, אלא שנים, או חבורה שלמה, או כל הישיבה כולה, כמה עוגמת נפש זה גורם?! כמה חלישות הדעת?! הלא זו תופעה נוראה.

והנה כאן במדבר יושבים להם כל ישראל ובוכים כל משפחה בפתח ביתה. ומה הם אומרים? **"נלקה ה' מביא אתנו אל הארץ הזאת לנפל בקרב נשינו ונפנו יהיו לבנו" (במדבר יד ג).** מלים היוצאות מתוך מרירות וצער, כמה זה מכאיב! איזה יאוש נורא זה גורם בקשר לכל השקפת החיים ולכל העתיד, עד כדי כך שבאמת משה ואהרן נפלו על פניהם.

והנה דוקא לעת כזאת בא הקב"ה ומכריז: 'אתם בכיתם בכיה של חינום ואני קובע לכם בכיה לדורות' (תענית' כט). וכתוצאה מזה נחרבו שני מקדשות בליל ט' באב. קשה לקרוא לזה 'בכיה של חינום', הלא זה בכיה של דור דעה, של ששים ריבוא ישראל? וזה מעורר התפעלות אדירה! **אלא מכאן אנו למדים; כמה תורתנו הקדושה תובעת מהאדם אמיצות הדעת ועצמיות לא להיות נתון לכל השפעה מבחוץ בלי לשקול את הדברים בפלס האמת, אף כשרואים ששים רבוא בני אדם בוכים כאיש אחד ומשמיעים דברים לכאורה הגיוניים אעפ"כ לא להתפעל, לא להתרגש. **אלא למצוא את הכינוי הנכון לתופעה; 'בכיה של חינום'.****

בדור שלפנינו; אפילו בזמן שרבנים גדולים וראשי ישיבות מפורסמים התנגדו לדרך המוסר, זה לא השפיע ולא הרתיע את הסבא זצ"ל ואת מייסדי דרך המוסר ולבסוף האמת יורה דרכו והאמת מנצחת. וכן במדבר; תכף אחרי שמשה רבנו אמר לבני ישראל את הגזירה שהקב"ה גזר עליהם, **מיד התפכחו; "ניתאפלו קעם קאד... ונעפלו לעלות אל ראש הקר" (במדבר יד) והיכן נעלמו כל הבכיות? והיכן כל הרעש הנורא במשך כל הלילה? כל המצב השתנה פתאום מן הקצה אל הקצה. וזהו הבריור; שהיתה כאן אך**

'בכיה של חינום'.

עלינו תמיד לבדוק ולברר את המציאות ולא להתפעל מן העולם ומן הביטולים והמושגים החיצוניים ולעבור את הנסיונות מתוך שקט נפשי, מנוחה ואמיצות הדעת, לעמוד תמיד איתן על המשמר ואז מתברר כי כל החששות אין בהם ממש וברגע אחד הכל משתנה. **הסוד הוא; בטחון בה' ומסירות נפש שלא לוותר אף על קוצו של יוד.**

לא להיות סמוך על שלחנם ועל דעתם של אחרים, לא להחניף ולא להתפעל ממוסכמות. **ומול עינינו תמיד יהיו דברי ה' חובות הלבבות'; 'ומה יועילני שבה בני אדם והשם הטוב שיהיה לי בתוכם... ואין להם יכולת להועילני... והרי הם כמו הצמח ובעלי חיים שאינם מדברים' (ח'ה"ל' יחוד המעשה' ה) ומזה נשאב חיזוק ועידוד לאמיצות הדעת, ללכת תמיד בדרך האמת הצרופה והגבוהה; **"ארח חיים למעלה למשפיל" (משלי טו כד). ('דגל המוסר')****

"נלא תתורו אחר ללבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם" (במדבר טו לט)

יש כח באדם; סקרנות שמו. שרוצה לטעום ולעמוד על טיבם של דברים שמחוץ ממנו. כח זה ניתן לנו כדי לעורר את העיון בדברי תורה, שנשאף אליהם בטרם שטעמנו טעמם, אבל היצה"ר מפתה את האדם ומשתמש בכח הסקרנות לשאוף לטעום עניני עוה"ז. אפילו לפני שטעם מהרע, מסית היצר הרע באדם ואומר לו לנסות ולו פעם אחת. **"אחרי לבבכם זו מינות... נא אחרי עיניכם זה הרהור עבירה" (ברכות יב).**

לשני דברים אלה, לפני שטעם טעם חטא ועדין אין לו קשר אליהם, יש לאדם חשק ותאוה לטועמם מתוך סקרנות ולאחר הטעימה כבר יש ליצה"ר מקום כניסה לאדם. **ובא לידי; "אשר אתם זנים אחריהם".** כבר נסחב אחרי התאוה **"הרחק מעליה דרךך נאל תקרב אל פתח ביתה" (משלי ה) כי רק צעד אחד מבדיל בינך לבין העבירה. התאוה והעבודה זרה מסובבות זו מזו, תחילה באה התאוה ואח"כ ע"ז. כי התאוה היא הסיבה לע"ז **כאמרם ז"ל; 'יודעין היו ישראל בעבודת כוכבים שאין בה ממש ולא עבדו עבודת כוכבים אלא להתיר להם עריות בפרהסיא' (סנהדרין' סג). האדם הולך אחרי המינות כדי להתיר לעצמו את כל רצונותיו באין מפריע, הרי שהנגיעות הן סיבת המינות.****

מכאן למדנו; שאי אפשר שינצל האדם ממינות כל זמן שהוא מלא פניות

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

בעוכריו, אלא יעסוק באמונה פשוטה בלי התחכמות, בחינוך והרגל למעשי מצוות, אם גם היצוניים בראשיתם ובלימוד התורה בהתמדה. ולאט לאט יוחלשו תאוותיו ויזדכך לבו ואז יזכה לאמונה פנימית זכה. ■ (מכתב מאליהו' ג)

לשאוף להקטין את השלא לשמה במעשי ו להתרחק מפניות לעניני עוה"ז. ומה יעשה זה שיש בו ממדות התאה והוא מלא נגיעות של שאיפות לערכי עוה"ז? הוא לא יבוא לידי אמונה ע"י חקירות שכליות, כי רצונותיו יהיו

של תאוות העוה"ז, הוא בא לידי כפירה כיון שהנגיעות משחדות ומעוררות את שכלו להתיר לעצמו את רצונותיו. לכן גם גדולי השכל נכשלו ונכשלים גם היום בכפירה משום כך אין עצה למי שעסק בספרי מינות אלא בביטול הנגיעות,

הערכה יתרה

אלי בכבוד כה רב, בגלל עושרי וממוני בכך גורם הוא שאחשיב גם אני את רכושי ואנהג בו בחסכנות, אבל ה'סבא' מחדיר בי את ההרגשה שהמון אינו מאומה והתורה לבדה היא החשובה ולכן קל לי לתת לו ממוני עבור התמיכה בלומדי התורה". **מלכתחילה**; היינו מעותדים להכנס לארץ ישראל כמנצחים, בלא קרב, אך כיון שישראל בקשו לשלוח מרגלים ולהתנהג בדרך טבעית, הקב"ה הנהיגם בדרך זו. **נמצא**; שהבורא יתברך נהג עמנו כאותו עשיר ומתיחס אלינו כהתיחסותו; אם סומכים אנו עליו ובוטחים בו, מושיט הוא לנו עזרתו ומחיש ישועתו. אם חושבים אנו להסתדר בעצמנו הריהו מניה לנו לנפשנו והתוצאות, באשמתנו. (הרב שלום מאיר וולך שליט"א) ■

הישיבות הנודעות ה'סבא' נכנסו בצעד זריז, ערדליו מותירות טביעות רפש על השטיח היקר. טפח טפיחה חברית על שכמו של העשיר, **ישב במעילו ספוג המים על הכסא המרופד והפטיר**: "אז מה יהיה איתך, אתה עדין עם הארץ?" **העיף מבט בשעונו והפטיר**: "זמני יקר, כתוב המחאה ואמשיך בדרכי". בלא אומר מילא העשיר את המחאה וראש הישיבה ראה שהסכום כפול ומכופל. ה'סבא' קם בזריזות **טפח על שכם העשיר ואמר**: "זכור את דברי, שעה של לימוד תורה שוה יותר מכל זה". כשיצא **שאל ראש הישיבה**: "יסביר לי מר, אני התיחסתי אליו בכל הכבוד וקיבלתי סכום נכבד וה'סבא' התיחס בזלזול כה מופגן וקיבל סכום גדול פי כמה?" "היא הנותנת" **השיב העשיר**: "כבודו מתיחס

בימים של מצוקת הישיבות ובעת שתלמידיהן סבלו מחרפת רעב נאלץ ראש אחת הישיבות לכתת את רגליו לאיסוף כספים ושם פעמיו למעונו של גביר. החורף היה בעיצומו, גשמי זלעפות נתכו והוא הגיע למעונו של העשיר נוטף מים חליץ במבוא את הערדלים, פשט את המעיל הרטוב והמשרת הודיע על בואו. קם העשיר לכבודו וראש הישיבה עשה את דרכו על השטיח העבה ללחוץ את מצב הישיבה נאנח העשיר בצערם של בני התורה, נטל את הקולמוס ורשם המחאה סכום נכבד. אם הנדיבים האחרים יתנו כמוהו, יוושעו בני הישיבה. עוד מילות התודה על שפתיו והמשרת הודיע על בואו של הסבא מנובהרדוק צ"ל מיסד רשת

ללמוד לקרוא

משורבט קימטו באכזבה והטיחו ברצפה שהרי לא ידע לקרוא ומאין ידע שהמלך מינהו לשר והעניק לו תואר אצולה, אחוזה רחבת ידיים ומשכורת עתק מאוכזב פנה וחזר בראש חיליו אל המשלט השומם בישימון המדבר. משל הוא ונוקב כל כך. **כל אומה קיבלה חבל ארץ ומולדת עם ואנו רואים ותוהים**; בשויץ אויר פסגות, בטורקיה שופעות נהרות, בעירק נפט, בקונגו יהלומים, בדרום אפריקה זהב, גז בסיביר, פירות בקליפורניה. ונחנו מה!?! חלילה, בל נחטא. **אומר בעל 'הידושי הרי"ם' בספר ה'זכות' שע"כ הזהיר משה רבנו את המרגלים**: **"וּכְרַאתֶם אֶת הָאָרֶץ מֶה הוּא"** ('במדבר' יג יח) בראיה פנימית ובהבנה מעמיקה **"הַטּוֹבָה הוּא אִם רָעָה"** ('שם') גם אם במבט שטחי נראית כרעה, העמיקו וראו כי טובה היא **"הַשְּׂמֵנָה הוּא אִם רָעָה"** ('שם') גם אם במבט שטחי נראית היא כרזה, התבוננו ותמצאו כי שמנה היא ודשנה. **"הַגֵּשׁ בָּהּ עֵץ אִם אֵין"** ('שם') גם אם לא תמצאו דעו כי כל טוב צפון בה לנוחיה... ■

והרגע המיוחל הגיע נכנסו בסך הדורי מדיהם, נזהרים שלא לפעור פה למראה ההדר ולא להביט בהשתאות לצדדים המלך לחץ את ידיהם בזה אחר זה והושיט תשורתו קדו והודו כפי שלימדום, פנו לאחוריהם ויצאו נושמים לרוחה. עתה, כשהיו לבדם בחוץ, פתחו בלהיטות את המעטפות שבידם כל החילים פרצו בתרועה, הודו למלך בכל ליבם, הוציאו ממעטפותיהם חפיסת שטרות נכבדה וכל אחד הכריז בתורו מה יעשה בתשורה; האחד יבזבז כספו בערב משתה והוללות, האחר ישלחה למשפחתו, שלישי יפתח בו חשבון חסכון ורביעי יקנה בכסף בגדים הדורים. רק אחד לא השתתף בשמחה, המפקד עמד בפנים המצמצות המסגירות את מפה נפשו. דוקא הוא מכולם הוא שהבחין בסכנה הוא שגיס את הפלוגה הוא ששעט ראשון והבקייע את מערך האויב והטיל בו מבוכה הוא שהציל את הנסיך, לא קיבל ולו שטר אחד. לא יוכל להתהולל, לא לחסוך, לא לקנות מאומה במעטפה שקיבל לא היה אלא דף ניר

על משלט בלב הישימון, בנקודת גבול נידחת, שמרה פלוגת חילים נבערים היו, לא ידעו קרוא וכתוב משבטי הילידים עזי הנפש. הגיעה אליהם ידיעה שהנסיך יורש העצר עורך מסע במחוזות הספר ויעבור דרכם היום בשעות הצהריים השעה היעודה חלפה ולשיירה אין זכר המפקד חד העין הבחין בעננת אבק רחוקה, **סקר את האופק במשקפתו ונחרד**; מאבק ניטש שם במרחק, שיירת הנסיך נקלעה למארב מיד הזעיק את חילי הפלוגה, עלו על סוסייהם ופתחו בדהרה הגיעו ברגע המכריע והפיצו את האורבים לכל עבר הצילו את הנסיך מחרפת שבי, עיניים ויסורים. הנסיך המשיך במסעו והפלוגה שבה למשלט **כעבור שבועים באו להחליפם והודיעים**; המלך מזמנם לעיר הבירה, מבקש להודות אישית על הצלת בנו **החל תהליך מיגע ומיסר**; לימוד איך להכנס לטרקלין, איך מתייצבים לפני המלך, איך קדים קידה ואיך עונים על שאלותיו, איך מודים על התשורה הצפויה ואיך יוצאים מלפניו. גם זה עבר

פרשת 'שלה'

"עלה נעלה"

דעת תורה צלולה

באולם ההמתנה כמה שעות. לדאבון הלב לא נשמרה חומת הצניעות בשדה התעופה ורבי מאיר ישב כשראשו מורכן וידיו מליטות את פניו ובני החבורה עמדו סביבו כחומה בצורה להסתיר כל מראה אסור. ולמרות כל זאת, היה נאנח מידי פעם ואומר בכאב: "לולי מצות כיבוד אב, לא הייתי בא". עברו כמה שעות, בני הנעורים התקשו לעמוד על משמרתם והחומה שיצרו סביב רבם התרופפה, קם רבי מאיר ועמד ליד עמוד שיסתיר מעינו כל ראייה שאינה הוגנת ואמר לבחורים: "התורה הקדושה אומרת: 'אֵיךְ הִקְדַּשְׁתָּהּ הוּא כְּעֵינַיִם עַל הַדְּבָר' (בראשית' לח כא) הפריצות תלויה בהסתכלויות אסורות בשעת ההליכה בדרך. שלש שנים לאחר מכן, כשבאו אליו אנשים שנמנו אז על בני החבורה שהיתה עמו בלוד, היה רבי מאיר מזכיר להם ביגון ונאנח את שעות ההמתנה ואמר: "כי אותה שהייה קצרה הזיקה לו וכי עד היום עמל הוא לתקן את המעוות". הגע בנפשך; בשלש שנים יש כאלף ימים. ואלף ימי גיעה נוראה בתורה וקדושה אין בכחן למחות כליילי רושם ראייה, בעל כרחו, של שעות אחדות. ונחננו מה!?

(הרב שלום מאיר וולך שליט"א)

תחילתו מתוק וסופו מר

'כל הבקי בתהלוכי החיים והחינוך יודע כי כל הירידות והעלויות של האדם תלוי בשמירת הקדושה, קדושת הברית. פגמי הברית נראים מתוקים בתחילתם אך מרים הם בסופם, שמולידים עצבון רוח ואי שביעות רצון וגוזלים מהאדם שמחת החיים שלו, מה שאין כן שמירת קדושת הברית והעינים והזהירות בכל מיני נגיעות איסור וקריאת עיתונים וספרים אסורים גורמים שמחה וחיוזוק, מנחילים לו שמחת חיים ושערי תורה וירא"ש נפתחים לפניו' (שו"ת 'שבט הלוי' 'אהע"ז' ד קס)

מדוע צער גידול בנים?

חבל שהאברכים לא יודעים וצריך לומר להם; שהרבה סובלים בצער גידול בנים מחמת מחלות של ילדיהם ושאר

להתנתק ממנה וע"כ שכרם כפול ומכופל. "ולא תתורו אַחֲרַי לְבַכְּכֶם" (במדבר' טו לט).

'הלב והעינים הם סרסורין לגוף שהם מזנין את הגוף' 'למען תִּזְכְּרוּ וְנִשְׁמַתֶּם אֶת כָּל מְצֻוֹתַי' (שם' מ) 'משל למה הדבר דומה? לאחד מושלך לתוך המים, הושיט לו הקברניט את החבל ואמר לו: "תפוש חבל זה בידך ואל תניחהו, שאם תניחהו אין לך חיים". כך אמר הקב"ה לישראל: "כל זמן שאתם מדובקין במצוות; 'נִאֲתַם הַדְּבָקִים בַּה' אֲלֵקִים חַיִּים פְּלֶקֶם הַיּוֹם'" (דברים' ד ד) (במד"ר' יז). המדרש מלמדנו; כי כדי לזכות ל"נלא תתורו אַחֲרַי לְבַכְּכֶם נִאֲחֲרַי עֵינַיִכֶם" העצה היא לקיים את: "למען תִּזְכְּרוּ וְנִשְׁמַתֶּם אֶת כָּל מְצֻוֹתַי". וכמו שאמר הרמב"ם; 'שאינן מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה' (איסורי ביאה' כב כא). היינו; שהעיקר הוא המעשה ושילמד על מנת לעשות "למען תִּזְכְּרוּ וְנִשְׁמַתֶּם" ואז חכמתו מתקיימת ורואה את הכל בראיה נכונה. (נחלת אליעזר')

שמירת העינים

ימי הקיץ הם ימים מועדים לפורענות מבחינת שמירת העינים, רח"ל ועל כל אחד מוטלת החובה להשמר והזהר מלהקרין מראות פריצות והפקרות אל תוך מחו פנימה ולהרעיל חלילה את נפשו. איסור מן התורה הוא: "ולא תתורו אַחֲרַי לְבַכְּכֶם נִאֲחֲרַי עֵינַיִכֶם" (במדבר' טו לט) ידוע, כי שנה לפני הסתלקותו של האדמו"ר רבי מאיר אבוחצירא זצ"ל, ביקר אצלו אחד מגדולי ראשי הישיבות בירושלים ובקשו עצה טובה לתלמידיו, כיצד יתעלו ביראת שמים אמיתית. השיבו האדמו"ר: "העצה הבדוקה והטובה ביותר, היא שמירת העינים ושמירת הלשון". והבטיחו בהחלטיות: "מי שמצליח בכך, יגיע למדרגות נפלאות ביראת שמים ובעבודת ה' טהורה". באחד מימי הקיץ בשנת תשל"ה, שב אביו האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא זצ"ל מחו"ל והאדמו"ר רבי מאיר זצ"ל נסע בראש קבוצה ממערציו כדי לקדם את פניו בשובו, בגלל תקלה חל איחור בנחיתת המטוס והם נאלצו להמתין

"והנפש אשר תעשה ביד רמה... את ה' הוא מגדף ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמה" (במדבר' טו ל).

פירש הראב"ע ז"ל; 'להראות הכל שאיננו ירא מה' וכן פירש בתרגום; 'בריש גלי'. למדנו מזה; כי העושה דבר הנראה מזה כי איננו ירא אלקים הרי זה כעושה ביד רמה. ונאמר שם: "כִּי דָבַר ה' בְּנֶפֶשׁ... עֲוֹנָה כָּה" (שם' לא). הביא הרמב"ן ז"ל מפרקי דר"א; 'שהעון דבק בה אחרי הכרת להיות נדונה ביסורין לעולם'. ראה כמה גדול עון עושה ביד רמה. והסברנו כי העבירה אינו ענין בפני עצמו, אבל היא כמו האוכל אכילה המזקת לו, אין אנו מבינים איך יסבול מזה יסורין אבל אנו רואים הנסיון כן. כך העבירה בנפש; היא מחלה בנפש אשר תסבול הנפש הרבה ממחלתה וכל שכן אם יעשה ביד רמה נמצא מזה; כמה גדול המזכה את הרבים, כי גורם שיתקדש שם שמים בריש גלי ומרובה מדה טובה מאד וכן הראנו לדעת; כמה מרובה עון מי ששונא תוכחה על פסוק; "הנוֹעֲדִים עֲלַי" (במדבר' יד לה) פירש הראב"ע ז"ל; 'שאמרו לרגום באבנים עבדי ה' בעבור שאמרו כבוד השם' והנה תוכחה; הוא לדרוש כבוד ה'. והשונא תוכחה; כשונא ה' ומובן האוהב תוכחה; כמה שכרו מרובה כי אוהב ה' הוא. (חכמה ומסר' א סח)

"נעבדי קלב עקב הַיְתָה רוח אַחֲתָ עמו" (במדבר' יד כד)

פירש הרב 'בינה לעיתים' זצ"ל; הצדיק הנמצא בחברה טובה רב שכרו, אבל אם הוא בחברה רעה ולא למד ממעשיהם, גדול שכרו לאין ערוך וזהו; "נעבדי קלב עקב הַיְתָה רוח אַחֲתָ עמו". כלומר; בחברתו נשבה רוח אחרת, רוח עושים ותעתועיהם של המרגלים והוא לא פנה אחריהם, מה רב שכרו?! ורבנו 'האלישיך הקדוש' הוסיף; שלכאורה יכול היה משה רבנו לטעון שגם הוא לא חטא בעצת המרגלים ומדוע לא נכנס לארץ. לפיכך; השמיע הקב"ה את ההבדל; שיהושע וכלב היו בחברה רעה והשכילו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

מקרים קשים רח"ל והכל מסיבת הטא ההורים בפגם העינים והמחשבות ופגם הברית (מדברי הגרמ"י לפקוביץ זצ"ל מובא בספר 'תפארת בחורים' עמ' נט) וכן יש לנו ללמוד את כל מאורעות הזמן הצרות והיסורים של הכלל ושל משפחות ויחידים אשר אמנם דרכי ה' נסתרו מעמנו אך יש לנו לתלות הרבה מהם; שתלויים בענין הטהרה והקדושה. כי שמירת העינים וטהרת המחשבה זהו הדבר הראשון לכל הצלחת האדם וגם הדבר האחרון המביא לידי קדושה של אין סוף, עד רוח הקודש (הגרמ"י לפקוביץ זצ"ל בהסכמתו לספר 'קדושת החיים')

פיתוי בבית המדרש

'בהאי היכלא אתחזי חד רוחא שליט תקיפא, דאיהו על כלהו ודא אקרי אוף הכי א-ל, כגוונא דאחרא דבסטר קדושה, האי איהו; "אַל נְכַר" ('דברים' לב יב) ודא איהו דמפתי לבר נש דלעי באורייתא, או דקאים בבי מדרשא, האי רוחא תקיפא מפתי ליה וחשיב כמה הרהורין ואמר: "מה את קאים הכא, טב לך למהך בחבורת אינון דגאו על בני נשא ואינון דאזלין בתר נשין שפיראן ומתענגי בענוגי עלמא" כיון דבר נש אתפתי אבתריה, כדין כלהו שטיין ואזלי ואתמשכאן אבתריה וכמה אינון אחרנין דקיימין תחותיה וכלהו מסאבי ליה

בהאי עלמא ומסאבי ליה בהוא עלמא ואינון אקרון צואה רותחת, דכתיב; "צֵא תֵאמָר לוֹ" ('ישעיה' ל כב) אינון דרגין דקיימין לסאבא תדיר. והא אתמר. [תרגום: בהיכל הזה נראית רוח אחת שולטת חזק שהיא על כולם ואף זה נקרא כך א-ל כמו האחר שבצד הקדושה. זהו; "אַל נְכַר" ('דברים' לב יב) וזהו שמפתה את האדם שלומד תורה או שעומד בבית המדרש. הרוח החזקה הזו מפתה אותו וחושב כמה הרהורים ואומרת: "מה אתה עומד כאן? טוב לך ללכת בחברת אותם שגאים על בני אדם והם הולכים אחר נשים יפות ומתענגים בתענוגות העולם". כיון שהאדם מתפתה אחריה, אז כולן משוטטות והולכות ונמשכות אחריו וכמה הם אחרים שעומדים תחתיו וכולם מטמאים אותו בעוה"ז ומטמאים אותו באותו עולם והם נקראים צואה רותחת, שכתוב: "צֵא תֵאמָר לוֹ" ('ישעיה' ל) אותן הדרגות שקימות לטמא תמיד והרי נתבאר] ('זוה"ק' פקודי' רסה)

"עלה נעלה" ('במדבר' יג ל)

'אפילו בשמים. והוא אומר: "עשו סולמות ועלו שם נצליח בכל דבריו" ('רש"י). דוגמא לדעת תורה בהירה מצאנו בספר 'שבעים שנה בירושלים'; בחודש תמוז תרס"ה הגיע מברק לבית הראשון לציון הגר"י אלישר זצ"ל רבה של

נובימינסק שבפולין סיפר; כי חמשה נוצרים הואשמו ברצח על פי עדותם של שני יהודים ואם גזר הדין יבוצע, יתחוללו פרעות איומות. לפיכך; מבקש רבה של נובימינסק שהראשון לציון יורה לשנים שיחזרו בהם מעדותם ויציל בכך את הקהילה, מיד כינס הרב אסיפה דחופה בביתו, הנאספים היו תמימי דעים שיש לעשות הכל כדי להציל קהילה מפוגרום. בתום דבריהם השתררה דממה והרב הישיש אמר: "לדעתי, יש כאן תרמית וכזב, השנים העידו מה שראו, פסק הדין ניתן והשלטונות לא יתנו לחולל פרעות כנגד דין צדק. קרובי הנאשמים יזמו את המברק ואם נגרום לכך שהעדים יחזרו בהם ויתברר כביכול שזממו להעיד שקר ולהכשיל את בית המשפט, אזי יתחולל פרעות שאיש לא יעצור בעדן". ההשקפה היתה כה מקורית, שהדיבור נעתק מפי כולם. לאחר מכן שאלו: "ומה אם בכל זאת יש אמת במברק?" אמר הרב: "לכו אל הגאון רבי שמואל סלאנט ושאלו את פיו". הלכו באישון לילה לבית הגר"ש סלאנט והראוהו את המברק. שמע והשיב על אתר: "לדעתי המברק מזויף! יש לענות שאין לנו רשות להתערב בענייניה השיפוטיים של מדינה זרה". כעבור שבועות אחדים הגיעו לירושלים העיתונים שנדפסו בפולין ונכתב בהם לאמר: 'הודות לפקחותם של רבני ירושלים נכשלו שונאינו בנסיונם ללכדנו ברשתם ע"י מברקים מזויפים שנשלחו אליהם כביכול בשם הרב של קהילת נובימינסק וע"י כך ניצלנו מפרעות איומות'. ■

מתהום הנשיה

כן, גם מבחור זה תובעים לא לזנוח את השטויות בלבד, לא רק לקים מצוות, אלא להגיע לדרגת הקדושה. והתורה הקדושה מעידה בו והבורא יתברך תובע ממנו, להתעלות מתהום החטא עד לרום הפסגה כי אין יאוש בעולם כלל ואם רק ירצה יכול וחיוב כל אדם לומר לעצמו; הבורא יתברך מאמין בי, א"כ עלי להאמין בעצמי ולאזור כח להחליץ ממצבי ולהתעלות. ■

('תהלים' יד א) 'נְאֻחֲרֵי עֵינֵיכֶם" זה הרהור עברה ופריצות והכתוב מעיד; "אֲשֶׁר אָתָם זָנִים אֲחֻרְיָהֶם". כלומר; פרשה זו פונה גם לאותם שהלעיטו את מחותיהם בדעות כוזבות והרהורי מינות וכפירה והזינו עיניהם בכל תועבה ופריצות והשחתה. ומה המשך הכתוב? "לִמְעַן תִּזְכְּרוּ וְנַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתַי וְהֵייתֶם קְדָשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם" ('במדבר' טו מ) אכן

בסוף הפרשה כתובה מצות ציצית אותה אומרים אנו בקר וערב. ה'חפץ חיים' מצא בה חידוש נפלא, נוקב ומרעיש ומחייב כ"כ. הכתוב מורה להטיל ציצית בכנפות הבגד כדי לזכור את המצוות. "נְלֵא תְתוּרוּ אֲחֻרֵי לְבַבְכֶם וְאֲחֻרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אָתָם זָנִים אֲחֻרְיָהֶם" ('במדבר' טו לט) ואמרו חז"ל; "אֲחֻרֵי לְבַבְכֶם" זו מינות ככתוב: "אָמַר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹקִים"

עין רואה

הדבר בעין וכשמסתכל על דבר נוסף, אזי ההסתכלות האחרונה מסתירה את מה שנחקק לפני כן והיות וההסתכלות האחרונה של הנרצה היתה באותו אדם אשר רצחו, לכך דמות הרוצח היתה מצולמת בעין. מכאן רואים; כי כל מה שהאדם מסתכל נחקק לו בעין. ■

והוציאו את המת החוצה הפרופסור לקה מצלמה גדולה וצילם את עיני המת והנה, לתדהמת הכל, הוציא הפרופסור את התמונה וראו כולם בתמונה את הרוצח עצמו היאך שהורג. כששאלו הללו את הפרופסור לפרש הדבר, נענה לעומתם: "היות וכל אדם, כל מה שמסתכל נחקק

מעשה שהיה בפולניה; באחד הימים נהרג אחד משרי הממשלה והממשלה המקומית הבטיחה שכל אדם שיגלה את הרוצח יקבל פרס כספי נכבד והיה פרופסור אחד שהציע את עצמו שביכולתו לגלות את הרוצח בתנאי שיוציאו את המת מקברו. השלטונות הסכימו לדבריו

מרבינו מרן בעל 'אילת השחר' שליט"א 'פרי חיים'

כל טוב, ואם אתה מה'פירי', הרי כתוב בפסוק מה שיש להם.. ואין באמצע. רק יש לפעמים; 'צדיק ורע לו' (ברכות' ז) אך בלי זה, אין הדבר תלוי אלא כמה הוא מ'דְרָשִׁי ה"ה"."

כאשר בקשוני להביא את המכתב הנפלא על בטחון שכתב רבינו לפני כשנתים ומחצה, אשר בו מזג לנו כוס ישועות במהות בטחון, אמרתי שלא למנוע טוב מהכלל;

בס"ד כ' טבת תש"ע לפ"ק
באנו בכמה מילים להתחזק בבטחון
'הנה ירמי' הנביא כ"כ מזהיר מלבטוח באדם ולא נחה דעתו מספיק במה שמברך את הבוטח בהקב"ה, אלא גם מקלל ואמר: **"אָרוּר הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּאֶשֶׁר יִרְעוּ וּמִן ה' יִסּוּר לְבוֹ"** ('ירמיה' יז ה) ובדרך כלל אין הנהגת הקב"ה ניכרת לבריות וזה כדי שתהיה בחירה. **ואע"פ ש; 'בא לטמא פותחין לו והבא לטהר מסייעין אותו'** ('יומא' לח) זה לא רואין בחוש. מ"מ מזמן לזמן ניתנת אפשרות לראות שמתקיימים דברי הנביא שלא לשום בטחון בבשר ודם.

ובזמן האחרון ראינו איך המצב הכלכלי של אנשי מדינות העשירות בעולם ירד פלאים, זה בא ללמד שאין לבטוח בשום דבר רק לקוות לשם.

מהעיקרים הגורמים קושי לבטחון בה; כיון שרוצים לחיות חיי מותרות וכיון שצריך לזה הרבה, לכן מחפש בטחון באדם, כי להכרח יש יותר אפשרות לבטוח בהקב"ה ועל היותר מההכרח קשה לבטוח ואלה שעושים השתדלות לעשות אפילו דברים רחוקים מאד שאולי יוסיף להשיג מבוקשם, הוא מראה בזה שאין לו בטחון בהקב"ה.

והמשריש בלבו שאין דבר בלי עזר הקב"ה ועי"ז ישים רק בה' מבטחו, **יזכה למה שנאמר; 'וְדָרְשִׁי ה' לֹא יִקְסְרוּ כָל טוֹב'** ('תהלים' לד יא).

אהרן (יודא) לייב ב"ר נח צבי ■

כל רגע ורגע לתורה. ותמיד היה משגן שלא לבזבז אפילו רגע! תנצב"ה המקום ינחם את כל משפחתו בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

דברי אלקים חיים
כתב החזו"א באגרותיו; 'כי תלמיד חכם אמיתי הוא מלאך השרוי בין בני אדם. וכמדומני שלפעמים גם 'האדם' שאינו משיג דרגות אלו, ירגיש כי מי שעומד מולו איננו כשאר בני תמותה ובשמעו דברי אלקים חיים יוצאים מפיו, לא ינסה לתרגםם בשכלו המגושם, אלא ידע כי הדברים ששומע ממקום נשגב יהלכו ואך את אזניו יטה שלא להפסיד אות אחת מהדברים העלומים ממנו.'

וכך הרגשנו בשבוע האחרון כאשר שמענו התבטאות נשגבה מפי קדוש יהלכון, על הנושא הבורע העומד על הפרק, **אשר מגדירו רבינו;** "שיתנו לבני תורה ללמוד בלי הפרעות" ומבקש שיתפללו על זה כולם.

אך הוסיף רבינו משפט אחד; "כי אם היו בני אדם שכואב להם באמת החילול השם, היה הענין מסתדר". **ופעם אחת הוסיף;** "כי אם יהיה 'אפילו אדם אחד' שיכאב לו באמת! זה כבר יוריד את הגזירה, אך זה לא דבר קל". עד כאן

עוד התבטאות בסגנון דומה שמענו בימים האחרונים, לאחר שנתכנסו תלמידי חכמים גדולים ורבנים היושבים על מדון וראשי ישיבות שונים, לטכס עציה על הצער הנורא אשר נתרבה מאד לאחרונה הנקרא 'נושרים';

אמר רבינו לאחר מכן; "כי עיקר הסיבה מה שזה קורה, 'כי חסר אמונה'". **ואח"כ הוסיף;** "שחסר גם יראת שמים ויכול להיות שבחוק נראה כאילו שיש אמונה ויראה והכל בסדר, אך בפנים ריק ומכאן הסיבה לפליטת נשמות קדושות ללועז של היצר הרע". עד כאן

וכמובן שאין אתנו איך לפרש עומק הדברים הטומנים בחובם הרבה מאד, אך כאשר זיכנו בוראינו לשמוע אותם, אין לנו אלא לקבל את הדברים כצורתם. ולראות במה אנחנו יכולים להשתפר ולעלות בכל זה, הלואי שנזכה לכך.

וכאשר עלה ענין האמונה, כבר הזכרנו מה **שאמר רבינו;** "כי הבעל בטחון אינו צריך לאחד זולת הבורא יתברך".

ולאחרונה נשאל רבינו על מקום עבודה למישהו. **אמר רבינו;** "כתוב בפסוק; **'פְּפִירִים קָשׁוּ וְנִקְעֵבוּ וְדָרְשִׁי ה' לֹא יִקְסְרוּ כָל טוֹב'** ('תהלים' לד יא). א"כ ממה נפשך; אם אתה מה'דְרָשִׁי ה"ה' הרי לא יחסר לך

'חבל על דאבדין' ('סנהדרין' קיא) עדין לא נתיבשו נטפי הדמעות אחר מטתו של תלמיד חכם ולקיננו בכפלים בהסתלקות שני תלמידי חכמים מופלגים; הגאון הצדיק רבי משה פודרביניק זצ"ל וראש ישיבת 'שארית יוסף' הגאון הגדול רבי נסים טולידנו זצ"ל, אנשי צורה, אנשי אמת.

אנא השם חוס ורחם על פליטתנו **'והסר ממנו מכת המות כי רחום אתה'.**

הגה"צ רבי משה זצ"ל התבטא עליו רבינו שהיה מתמיד ומחדש גדול מאד וסיפר רבינו כמה זהירות היה לו בכיבוד אב בפרט לעת זקנה וכידוע כמה כיבדו רבינו בהיותו מהמתפללים הקבועים עשרות בשנים במנין ותיקין עם יבלחט"א רבינו שליט"א ולאחר התפילה היה מנהגו ללמוד ברבים משנה אחת כל יום ומבארה בטוב טעם והיה רבינו עומד ומקשיב לשיעורו עד אחר הקדיש דרבנן שלאחר המשניות, מי יתן לנו תמורתו.

הגאון הגדול רבי נסים זצ"ל הגדירו רבינו: "זייער א חשוב'ער איד" אדם חשוב מאד והפליג בגדלותו בהבנת התורה ושהיה נואם טוב מאד עם כל הברען. **ומזכיר רבינו;** "כי היה תלמיד מובהק למרן הגה"צ רבי משה שניידר זצ"ל מלונדון" וכמדומה שכמעט כל פעם שהיה נכנס לרבינו היה רבינו מזכיר את זה שהוא תלמידו של רבי משה שניידר זצ"ל.

אין לנו להאריך בדברים אלא כמו שהתבטא רבינו על פטירת הצדיקים האלו: **'חבל על דאבדין'** ועלינו רק לראות האיד נוכל למלא את החלל הגדול בתורה ויראה וענוה שנוצר בעולם בימים האחרונים, בהסתלקות שלשה מצוקי ארץ, נשתדל לילך בדרכם הגדולה ונזכה שירחם המקום עלינו ויחיש את גאולתנו בקרוב. **"דודי ירד לגנו לרעות בגנים וללקוט שושנים"**

אוי לנו על תופשי התורה שעזבו אותנו לאנחות והלכו לעולם שכולו טוב, מה נאמר ומה נדבר בסילוק הגאון החרף רבי דוד יצחק מן זצ"ל ראש ישיבת כנסת חזקיהו ברקסים. אשר למד אצל רבינו שליט"א לפני קרוב לששים שנה ומפליג רבינו על כשרונותיו הגדולים, בנו של הגאון הצדיק רבי מרדכי לייב מן זצ"ל משרידי דור דעה, שהיה דבוק ליבלחט"א מרן שליט"א כל השנים, עד ליומו האחרון.

שפתי לא אכלא על סילוקו של מחותן משפחת רבינו, הגאון רבי ישראל ברמץ זצ"ל רב ביהכ"נ ראדזמין בשכונת כרם בירושלים, אביו של חזב"נ הרב מנחם שליט"א **וכפי שסיפר בנו שליט"א:** "על אף חיי היסורים הקשים שעבר, היה מנצל

דרושים לארגון 'שופר'
* תכנת PHP
* עובדים/ות לטלמרקטינג
ו/או פקידות
קו"ח לפקס 03-6740578

טוול לקברי הצדיקים עם הרב אמנון יצחק שליט"א

ביום שלישי כ"ז תמוז 17/07/12

מירון - קבר רשב"י

עבריה - רמב"ם, ר' מאיר בעל הנס

14:00 ארוחת צהרים - במלון 'המצודה' בעבריה

15:15 תפילת מנחה

15:30 הרצאת הרב אמנון יצחק שליט"א

יציאה מנקודות האיסוף בטעה 7:30 בדיוק! בני ברק - רח' מתתיהו 10 ירושלים - בניני האומה'

הישיבה בהפרדה מלאה!

ההרשמה ב'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק בין השעות 09:00-15:30

03-6777779

מתנ"ס אופקים שכונת בית וגן יום ראשון כז' סיון 17/06/2012

כניסה חופשית פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

אופקים

אולמי מודיעין בן גוריון 20 יום שני כח' סיון 18/06/2012

כניסה 10 שקל פתיחת שערים ב-20:00 תחילת התוכנית ב-20:30

רמת גן

ההרצאות מאובטחות

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר"

שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.TV

שבוע שלם של נופש רוחני והתעלות

עם הרב אמנון יצחק שליט"א

בימים א - ה בין התאריכים ד' - ח' בתמוז 24-28/06/12 במחירים מסובסדים של מ-350 ש"ח ללילה ו/או 400 ש"ח ללילה לזוג חצי פנסיון ניתן להזמין חדרים גם ל-3 ימים ו-2 לילות בלבד; מראשון עד שלישי ו/או משלישי עד חמישי הנופש יתקיים במלון 'המצודה'*** (לשעבר אריסעון) עדרות הרצל 19 עבריה בנוסף מגוון פעילויות ואטרקציות לפי הזמנה במלון שמרטפיות לילדים

לזכאי ח"י וכ"ח כפלים לילה ראשון חנינם ומ"ח כפלים 2 לילות חנינם

תאריכים לסופ"ט במלון 'מדיסון' נהריה בין התאריכים נובמבר 2012 עד מרץ 2013

פרשת חיי שרה כז' חשון 09/11/12	פרשת וירא יז' חשון 02/11/12
פרשת וישלח ט"ז כסלו 30/11/12	פרשת ויצא ט" כסלו 23/11/12
חמישי-מוצ"ט פרשת מקץ כט' כסלו 13/12/12	פרשת וישב כג' כסלו 07/12/12
פרשת וחי ט"ו טבת 28/12/12	פרשת ויגש ח' טבת 21/12/12
חמישי-מוצ"ט פרשת וארא כח' טבת 10/01/13	פרשת שמתו כב' טבת 04/01/13
פרשת בעלח י"ד שבט 25/01/13	פרשת בא ז' שבט 18/01/13
חמישי-מוצ"ט פרשת מטפטים כ"ז שבט 07/02/13	פרשת יתרו כא' שבט 01/02/13
חמישי-מוצ"ט פרשת כי תשא יח' אדר 28/02/13	פרשת תרוסה ה' אדר 15/02/13
פרשת ויקרא ד' ניסן 15/03/13	פרשת ויקהל פקודי כ"ו אדר 08/03/13
	חמישי-מוצ"ט פרשת צו"י ניסן 21/03/13

לפרטים 'שופר' רח' מתתיהו 10 בני ברק, טל' 03-6777779

להיות עשיר יותר מביל גייטס

השותפות המסתלמת ביותר בעולם

ארגון שופר החליט להעניק לכל יהודי ויהודיה זכות שוה בחזרה בתשובה הגדולה בעולם על ידי רכישת מנוי זכות באתר שופר בעלות של כ-1.5 ש"ח ליום (50 ש"ח לחדש) [יש גם בפחות].

עשרות שדורים ישירים וחוזרים כל חודש של הרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א מכל העולם ושעורי בקר בשידור ישיר לפני הנץ ואחריו. שיעורי רבנים ישירים וחוזרים, שיעורי הלכות, שיעורי גמרא ומוסר

במדור 'הכה את המומחה' כ-2000 תשובות קצרות בסרטים וקבצי שמע לכל השאלות האפשריות שנשאלו ב-35 השנים האחרונות בהרצאותיו של הרב אמנון יצחק שליט"א בנושאים; אמונה והשקפה, מצוות ועבירות, נצחיות הנשמה, מדע מול תורה, פרנסה ובטחון, גבורי התנ"ך, רפואה ונסים, חברה וחינוך, שכר ועונש, מדינה צבא וחרדים, אחרית הימים ועוד

למעלה מ-10,000 כתבות ביהדות ואקטואליה, אלפי מאמרים, אלפי סרטים וקבצי שמע, אלפי הרצאות, מאות שיעורים, עשרות סרטי נסים מחזקים וספורים אישיים מחזקים של בעלי תשובה

חידושי תורה בפרשת השבוע, חידודי תורה, וכל גליונות 'גנזי המלך'

ספרים לקריאה והורדה כגון: סט 'חכמת המצפון', 'דרך השם', ספרי מוסר, כשרות ועוד

שאלות ישירות לרב וברכות מהרב אמנון יצחק ישירות במייל בסאונד ובוידיאו

**כל אוהב השם באמת, שאומר פעמים בכל יום;
”ואהבת את ה' אלקיך.. בכל מאדך” בכל ממונך!
יכנס לשותפות הזו בשמחה**

**”מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה..” של 1.5 ש"ח ליום
”ונהרות” של תירוצים “לא ישטפוה” אם איש אמת אתה ואוהב השם באמת.**

זכה לך! /ואו זכה לחברך! /ואו זכה למשפחתך!

בפחות ממחיר של סיגריה ליום!! תעניק חיי נצח לך. למשפחתך וחברך
באתר שופר תזכה לביליונים, ביליונים של מצוות בכל יום ויום
מלימוד התורה והחזרה בתשובה של כלל ישראל

להוראת קבע פנו לשופר 03-6777779 ואו 050-6500666

או עשו מנוי באשראי ישירות באתר שופר WWW.SHOFAR.TV